

Bir zamanlar, ihtişamıyla göz kamaştırıcı tarihi bir okul varmış. Bu okulun girişinde, bilgeliğiyle nam salmış Dede Korkut'un heykeli bulunurmuş. Okulun koridorlarında geçip giden neşeli çocuklar, heykelin yanında yer alan öğretileri okur ve bu bilgelikleri akıllarına kazırlarmış.

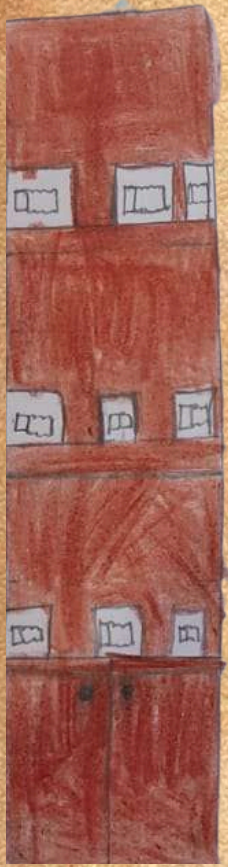

Bir gün, bu okula yeni bir arkadaş grubu kaydolmuş. Bu grup, okulun diğer oğrencilerinden farklı olarak yalancı ve zorba olarak anılıyormuş. Okulun çok sevilen oğrencilerinden Asya, teneffüste oyun oynarken bu yeni gelenlerin zorbalığına maruz kalmış. Zorba arkadaş grubu, teneffüste oynayan oğrencilere karışıp onlarla alay ederlermiş. Mir Ali, Asya'nın en yakın arkadaşıymış. Asya'nın yaşadığı bu zorbalığı duyunca çok sinirlenmiş. Mir Ali, bu çocukları müdüre şikayet etmeye karar vermiş.

Müdür, zorba arkadaş grubunu yanına çağırıp olayı öğrenmek istemiş. Fakat zorbalar, inkar edip arkadaşlarına zarar vermediklerini söylemişler. Olaylara şahit olanları da korkuttukları için, durum kanıtlanamamış.

Gel zaman git zaman, zorbalar okulda yine zorbalık yaparken aniden haşmetli bir ses yankılanmış. Zorbalar, bu etkileyici ses karşısında önce donakalmış, ardından sağa sola bakıp sesin kaynağını merak etmişler. Oysa koridorda heykelden başka kimse yokmuş. Zorbalardan biri, heykelden ses geldiğini düşünerek yanına yaklaşmış ve etrafına göz atmış. Diğer zorba ise, "Hadi, boşver gidelim," diyerek bahçeye doğru yönelmiş. Tam kapıdan çıkacakken, yine bir tıkırtı duymuşlar. Bu sefer arkalarına döndüklerinde, Dede Korkut'un onlara baktığını ve hızla yaklaştığını görmüşler.

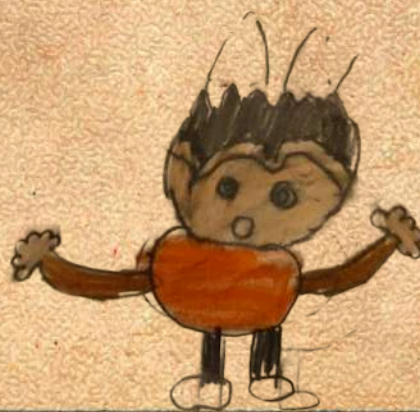
Bu durum karşısında zorbalar, küçük dillerini yutup arkalarına bile bakmadan kaçıp, koridorun hemen yanındaki müdürün odasına doğru yönelmişler. Zorbalardan biri, müdüre korku dolu bir sesle, "Müdürüm, Dede Korkut canlandı, bizi korkutmaya çalışıyor," demiş. Müdür ise gülererek, "Evladım, o bir heykel, nasıl canlansın?" diye yanıtlamış. Çocuklar, müdürün elini tutup, "Lütfen koridora doğru gelin," istemişler. Müdür ve çocuklar koridora gittiklerinde heykelin canlanmadığını, yerinde durduğunu görünce, müdür gülererek çocuklara dönüp, "İlahi çocuklar, hayal gücünüz çok gelişmiş," demiş ve ardından odasına yönelmiş. Zorbalar birbirlerine bakıp, "Bence de hayal gördük," diyerek sınıflarına dönüp derslerini dinlemişler. Sonrasında eve gitmişler. Ertesi sabah erkenden okula gelmek için sözleşmişler. Bu olay onları derinden etkilemiş; zira aynı anda aynı şeyi görmeleri bir tesadüf olamazmış. Aradan uzun bir zaman geçmiş, hatta bu olayı yaşadıklarını bile unutmuşlar.

“Zorbalıklarına okulda da devam etmişler. Koridorda bir arkadaşlarına zorbalık yaparken, o haşmetli sesi yeniden duyup korkudan donakalmışlar. Heykel onlara doğru yaklaşarak, “Bre çocuklar, arkadaşlarınıza neden zarar verip zorbalık yapıyorsunuz? Kötü olmayı niçin tercih ediyorsunuz?” diye sormuş. Zorbalar kekelemeye başlamışlar. Dede Korkut, “Evlatlarım, iyiliğin peşinden koşmalı, adaletin izini sürmelisiniz. Merhamet dolu olmalı, dostluk içinde yaşamalısınız. Unutmayın, akıllı insan başkalarına zarar vermez.” demiş. Akıllı insan empati kurar. Hatalarından ders alır ve özür diler. Ve o hataları tekrarlamaz.”

Kötü olmayı niçin tercih ediyorsunuz?

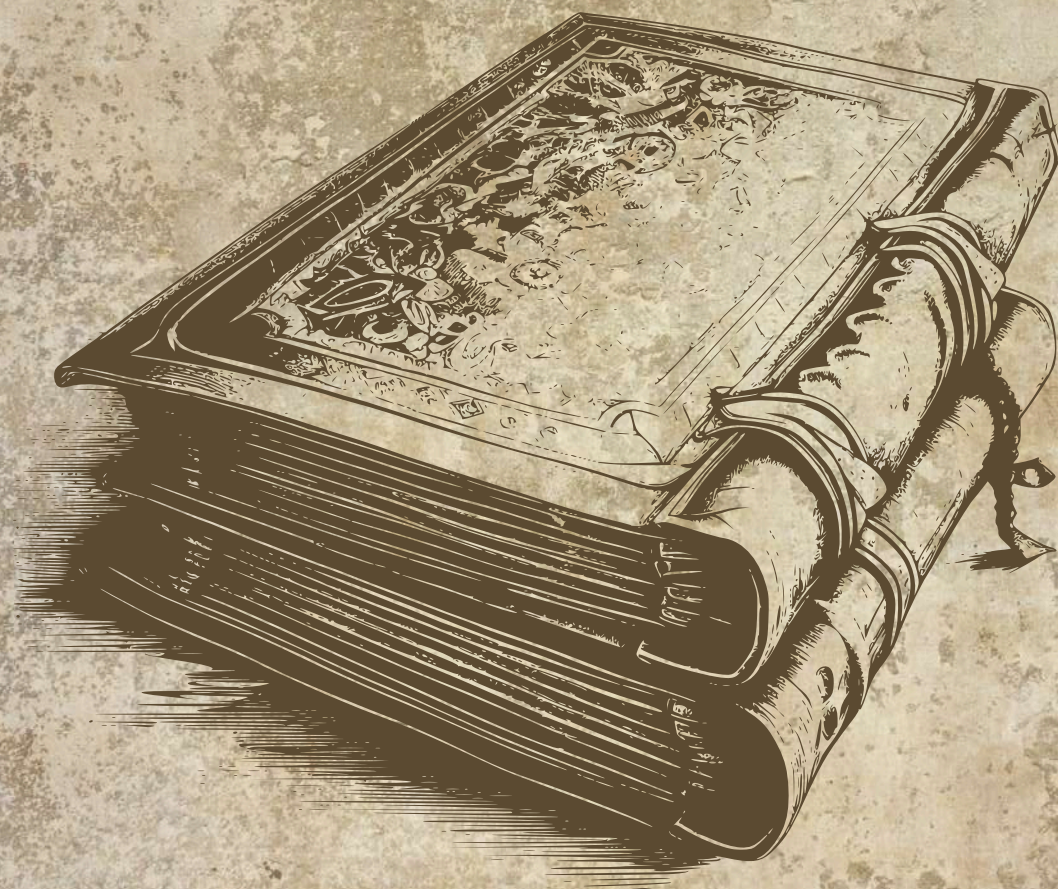
Akıllı insan başkalarına zarar vermez.

Zorbalar, haşmetli heykelin önünde titreyerek bir daha asla kimseye karışmayacaklarına dair yemin etmişler. Dede Korkut, çocuklardan bu sözü alınca onlara gülümseyip, "Kalbiniz iyilikle şenlensin," diyerek ortadan kaybolur. Ertesi gün zorbalar okula geldiklerinde, Dede Korkut'un aslında canlanmadığını, Mir Ali, öğretmenler ve okul müdürünün onlara değerli bir ders vermek için bu sahneyi kurguladığını öğrenirler. Bu olay, zorba çocukların kalplerinde derin bir etki bırakır. Hatalarını fark eden çocuklar, arkadaşlarından içtenlikle özür dilerler. Bu deneyimden sonra, okulda daha anlayışlı ve yardımsever bireyler haline gelirler. Böylece, okuldaki herkes için güzel bir dönüşüm başlar.

DEDE KORKUT'UN
ZORBALARA
ÖĞÜDÜ

FİRDEVS ARABOĞA